

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Sanderi Angli Doct. Theol. De Origine Ac
Progressv Schismatis Anglicani Libri Tres ...**

Sander, Nicholas

Coloniæ Agrippinæ, 1610

Edictum à Regina Elizabetha contra Sacerdotes & Catholicos
promulgatum. Eorundem mortes. Cap. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64680](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64680)

defenderunt, tanquam falsi fictique amici. Discat mihi ab istis Regum ministri & familiares, quomodo primùm Deo, à quo ea in dignitate constituti sunt, ac deinde Regibus suis morigerari debeant. Discant cōscientiæ, Iustitiæ, & publicæ trāquillitatis rationē habere. Discat ex alienis successib. quid sibi cōtingere possit. Discat ex aliena miseria, vanitate, & prosperitate, momētanea sua gaudia metiri: quò talē vitā degant, vt ea expleta & absoluta, eorū pariter foelicitas nō finiatur.

Edictum à Regina contra Sacerdotes & Catholicos promulgatum. Eorundem mortes.

CAPVT X.

Decimo septimo Octob. die, Cancellario è rebus humanis euocato, sequenti statim die, à Regina contra Catholicos edictum promulgatum est, omnium eorum quæ hactenus prodierunt crudelissimum ac lōgè acerbissimum. Cùm enim dictus Cancellarius animo Catholicis faueret, eius publicationē, vt crudelē hactenus inhibuit; ac ne id à Vvillhelmo Cicilio supremo Quæstore, illius auctore publicaretur, neue is tantum auctoritatis eo in regno habere videretur, sollicitè præuidit. Simul ac itaque Cancellarius humana destituisset, Cicilius solus ad gubernacula sedens, conceptam diu immanitatem euomitutus, edictū suū iussit publicari. Quod quia ad eò acerbūm, Barbarū, crudele, & mēdacijs refertū est, tūm quòd nonnulla cōplectitur, quæ ad huius historiæ continuationē & cōplementū faciunt, inferius id ponemus, Simul-

Simulac autem Regina edictum suum publicasset, poenas in eo comprehensas executione, mox diuersos exploratores per uniuersum suum regnum misit, qui quanta possent diligentia Catholicos conquirerent, ac conquisitos non minore cum crudelitate castigarent. Inter alios itaque tunc Londini Martyrio affectos, fuit Pater Pateson Seminarij Rhemensis Sacerdos, qui ea nocte, qua mortem suam precedebat in profundum carcerem coniectus, septem latrones altera die supplicio afficiendos, socios inuenit. Cum ecce tibi ille Spiritu diuino collustratus sex admodum ex ijs ad Catholicam fidem conuertit. Qui cum postea ad mortem subeundam educti, eandem religionem magna cum patientia, voluptate, & Catholicorum edificatione confiterentur: Hæretici iniuriam vindicaturi bonum illum Sacerdotem viuum in quatuor partes disseuerunt. Simile quiddam huic exemplo in Martyrologio Romano legitur, ubi septem latrones, ac deinde Martyres, à Sancto Iasone & Sosipatro, qui cum ijs capti erant, ad fidem Catholicam fuerunt conuersi.

25. April. &
Graci in suo
Martyrologio.

Mortuus est similiter in Ciuitate Noruicensi alius quidam Sacerdos, qui in domo nobilis cuiusdam Graij captus, ad Londinensem carcerem fuit abductus. Et ante hunc in eadem Londinensi Ciuitate septem pariter ac una vice Martyrij coronam acceperunt: inter quos tres Sacerdotes Seminariorum Rhemensis & Romani, quatuor laici, duo equites, & totidem serui, quod cum dictis Sacerdotibus

dotibus familiaritatem habuissent, fuerunt.

Martyrio etiã eadem in ciuitate Sacerdos quidam Anglici aspectus vitam consummauit. Et cum eadem matrona quãdam nobilis, filia Melchioris Copleij, & præstantissimi equitis coniux; quòd præfatum Sacerdotẽ domo sua recepisset. Erat hæc matrona iuuen-cula adhuc, attãmen mirabili religionis zelo prædita: Vnde pari cum constantia mortem intrepida tolleravit, vitãque & Reginae gratiam, sibi ac Sacerdoti, suas si synagogas frequentassent, oblatam, fortiter repudiavit. Sacerdotem itaque in quatuor partes secuerunt, mulierem autem, non sine omnium dolore patibulo appenderunt. Cæterum hac tã immani tempestate in obuios quosque detonãte, multi nobiles & primarij viri domo profugi ac solum vertere coacti, partem in Irlãdiam, partem in Belgiũ, partem in alia remotiora loca concesserunt. Quin non pauci etiam prædiuites Catholici studiosi Reginae e-dicto intellecto, ex vniuersitate Cantabriẽsi & Oxoniensi, ac alijs Angliæ Seminarijs dilapsi, imminenti procellæ se subtraxerunt, & uti postea dicemus, in Patriam quisq; suã redierunt.

Quemadmodum autem Hæretici, quales-nam sint, operibus suis produnt ac demon-strant: Ita Deus virtutem suam in Catholi-cis, & tenellis ac debilibus mulieribus ostēdit atque declarat. Quippe cum illæ sanctas quãdam superiorum temporum matronas imitatæ, opũ, existimationis, libertatis, tormentorum, ipsiusque etiam mortis contem-trices

trices

ptrices, veras se Ecclesiæ Catholicæ filias esse comprobant. Quemadmodum ex historia modò allata, & ex octo virginibus supra recensitis licet deprehendere. Quod ut etiam aliquantò melius à nostris ac Hæreticis etiã intelligatur, in sequenti capitulo de constantia nonnullarum mulierum tractabimus, quæ ut fidei Catholicæ naufragium non facerent, bona fortunæ, famæ, libertatis, & vitam ipsã in tempestuosũ Anglicanę persecutionis mare eijcere non dubitauerunt.

Primaria nonnulla matrona ob fidem Catholicam bonis, honorum insignibus, & vita ipsa spoliata.

CAPVT XI.

INter cæteros Reginæ ministros, qui Catholicos crudeliùs persecuti fuerunt, primum facilè locum Edmundus Traffordus sibi vèdicat, qui, etsi genere nobilis esset, pauper tamen, & idcirco in religione Catholica oppugnãda animosior fuit. Hic Prouincie Mauestriæ Commissarius declaratus, partim propter odium, quo religionem nostram prosequeretur, partim quòd ex Catholicorum bonis ditescere se posse speraret, officio suo quã posset optimè fungi, Reginæ ad nutum seruire. & Catholicos crudelissimè persequi, decreuit. Inter ea namque quæ Regiæ crudelitatis administri consecantur, primum est, ut Catholici, quos carceribus adiudicare volunt, opibus & diuitijs effluant, ut deinde ijs ad se deuolutis, crudelitatis suæ fructum aliquem reportent. Conabatur itaque Commissarius